

VÉGET NEM ÉRŐ TÖRTÉNET

Vászoly utca 6

Az adott szálig: **Hivatali ultimátum**

1. Hivatali ultimátum

Kardos Gábor

Dániel ujjai megdermedtek a hűvös kijelzőn. A zsaroló üzenet villódzó betűi mögött a folyosó zaja szinte szilánkosra törte a szoba sötétjét. Odakint Dr. Bordás András még mindig a hálózat túlterheltségéről ordított Varga Nórával, de a feszültség pillanatok alatt új, még fojtogatóbb irányt vett.

A földszinti kapu felől nehéz, hivatalos léptek visszhangoztak a lépcsőfordulóban. A Katasztrófavédelem sárga láthatósági mellényt viselő ellenőrei, nyomukban a láthatóan megsemmisült Fekete Zoltán közös képviselővel, megálltak a második emeleti elosztónál. A pincéből feláramló gázzzag és a megpörkölt vezetékek szaga kikerülhetetlenné vált.

– Önveszélyes az egész infrastruktúra! – dörrent meg a vezető ellenőr hangja, betöltve a szűk gangot. – Ha azonnal nem indítják el a kényszerfelújítást a megemelt alapból, az épületet lakhatatlanná nyilvánítjuk, és mindenkit ki lakoltatunk!

Fekete Zoltán sápadtan szorongatta az aktatáskáját, miközben Dr. Balog Henrik hűvös, kimért léptekkel tűnt fel a lépcső tetején. Balog arcán halvány, ragadozó mosoly suhant át: pontosan erre a csődközeli pánikra várt, hogy felvásárolhassa a megszorult lakók otthonait. Zoltán ma már a Miri Csemege környékén is hiába próbált menekülni a felelősség elől, a hatóság ultimátuma elől nem volt kiút.

Dániel a zárt ajtó mögött érezte, ahogy a hurok végleg megszorul a nyaka körül. A digitális zsarolás és a ház fizikai pusztulása egyszerre fenyegette a puszta puszta fennmaradását.